

Biblické texty:

Izajáš 11, 1 - 10: I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. Bázní Hospodinovou bude prodchnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka. Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost. Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žirny dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytče bude žrát slámu. Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře. V onen den budou pronárody vyhledávat kořen Jišajův, vztyčený jako korouhev národům, a místo jeho odpočinutí bude slavné.

List Římanům 15, 4 - 9: Všecko, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději. Bůh trpělivosti a povzbuzení ať vám dá, abyste jedni i druzí stejně smýšleli po příkladu Krista Ježíše, a tak svorně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista. Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás. Chci říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby ukázal Boží věrnost a potvrdil sliby dané otcům a pohanské národy aby slavily Boha za jeho slitování, jak je psáno: „Proto vzdám tobě chválu mezi národy a jménu tvému žalmy zpívati budu.“

Matouš 3, 1 - 12: Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“ To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobylinky a med divokých včel. Tehdy vycházel k němu celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít. Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Nemyslete si, že můžete říkat: „Náš otec je Abraham!“ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení. Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně. Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Lopata je v jeho ruce; a pročistí svůj mlat, svou pšenici shromáždí do sýpky, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm.“

Jsi ten, který má přijít?

Tenkrát tahle otázka hýbala lidmi. Jan Křtitel za Ježíšem posílá své učedníky se stejnou otázkou. Část společnosti říkala, ať je jaký chce, jen když nás zbaví područí Říma. Druzí říkali, raději se podívejme do spisů proroků, jaký bude. A proroci popisují toho budoucího vladaře jako protiklad k těm vladařům, kteří vládli kolem; a my můžeme dodat i těch, kdo vládnu dnes. Izajáš vyhlíží někoho, kdo přichází odjinud, jakoby z jiného, budoucího světa.

Pařez znamená přerušení, ten král nepatří k těm, kdo se narodí v paláci a všichni vědí, že to bude nový král. Jišaj znamená zde je Bůh.

Proutek roste z toho, co už se považovalo za mrtvé. Starý člověk v nás musí zemřít, aby udělal místo tomu novému. Ten nový je samá láska. Nemusíme dlouho hledat, když známe Nový Zákon, abychom poznali, že je to Ježíš. Výzbroj tohoto láskyplného krále je jiná, nemá vojsko, bohaté roucho, palác a služebnictvo.

Usídlí se v něm Duch Hospodinův, který předává **moudrost** (naplňuje moudrostí). Kdo je moudrý před Bohem? Ten, kdo si buduje vztah k Bohu a dbá na to, co se Pánu Bohu líbí. Podle Hospodina není moudrý ten, kdo toho hodně ví.

Další výzbrojí je **rozumnost** – schopnost rozlišit, co je dobré a co je zlé. Když dbám na to, co se líbí Pánu Bohu, pak vidím odlišně. Takový král i takový křesťan jakoby vidí do věcí.

Bohatýrská síla je vlastnost bojovníka, který jde do boje a nestará se o to, zda padne, nebo nepadne, protože mu jde víc o vítězství Boží pravdy a ne o vlastní osobní prospěch.

Duch rady, to je **rada Hospodinova**; to znamená, že takový král a křesťan nedělá něco bezmyšlenkovitě, ale ptá se Hospodina. Nezoufá, nevymýšlí si řešení, ale nejprve se ptá Pána Boha. To znamená, že se musíme učit odevzdat se zcela Pánu Bohu. Čím více dokážeme v modlitbě mlčet, tím víc toho od Hospodina uslyšíme.

Poznání v hebrejštině je především zkušenostní, nejde o množství vědomostí.

Bázeň – není ani strach ani hrůza, což jsou vlastnosti těch, kteří nevidí, co přijde dál, neprožili milosrdenství Boží. Bázeň před Bohem je vlastně nepřestávající snaha, žít tak, abychom žádným způsobem nerozhněvali toho, kdo nás má rád a z jehož lásky žijeme. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka. **Žezlo** je totéž, co palcát (krátká hůl s těžkou hlavicí). V knize Zjevení je obraz, kdy z úst vychází meč (dech rtů), který rozpolcuje dobré a zlé. Vladaři hrozí, nebo se podbízejí, kupují. Ježíš zve a vyzývá.

A na závěr, kdo je **svévolník**? Tím je míněn odvěký nepřítel (satan, d'ábel, zlo), který nás drží v moci. Jestliže ho Boží slovo roztříští, budeme a jsme svobodní.